

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ADMINISTRAȚIA:

Pr. EUGEN BĂRBULESCU, Subdirectorul Sf. Mitropolii. — București

REDACȚIA:

Pr. T. SIMEDREA, Palatul Sf. Sinod (Antim). — București

Abonamentul pentru preoți, diaconi și instituții 60 lei pe an, pentru cântăreți și paracliseri 40 lei pe an

Mulțumite sincere și arhieresti binecuvântări adresează Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Primat MIKON tuturor celor ce L-au felicitat cu prilejul sfințelor sărbători și a anului nou.

CUVÂNTAREA

I. P. S. S. MITROPOLITUL PRIMAT CU PRILEJUL ANULUI NOU

*Majestățile Voastre,
Altețe Regale!*

În starea mea de adâncă durere sufletească pe urma morții iubitei mele mame, dela care. — deși țărancă simplă, — am moștenit tot ce lumea binevoitoare află bun în mine și munca mea; să-mi fie permis, ca de astădată în scurte cuvinte să dau expresiune bucuriei, că Vă pot felicită de Anul Nou în această zi a calendarului astfel îndreptat, încât să și păstreze toate notele caracteristice, ce i le-a imprimat rânduelile bisericii ortodoxe.

Biserica noastră a făcut prin această îndreptare trei lucruri mari: 1) a dus calendarul său — măsurătoarea timpului — în posibila conglăsuire cu legile firii și ale stelelor de pe cer, cari determină timpul și astfel a pus capăt unei sinamăgiri,

care nu se mai putea menține în măsurătoarea timpului; 2) a apropiat popoarele din patrie unele de altele prin biserică, la a cărei temelie stă și trebuie să stee iubirea deaproapelui, ceea ce numai în interesul consolidării țării poate fi; 3) înmulțind zilele de lucru, a contribuit la sporirea producțiunii țării.

Sunt mulțumit că aceste importante lucruri s'au putut îndeplini în zilele domniei Majestății Voastre. De aceea doresc, ca în pace, sănătos, scutit de supărări, cari adesea ating greu sufletul omului... să gustați încă mulți ani roadele unei domnii glorioase, iar de altă parte în deplină putere și voios — cum Vă știm și vedem — să puteți conduce țara și spre alte succese tot mai simțite în toate direcțiunile.

Să trăiască întreaga familie regală!

PARTEA OFICIALĂ

C I R C U L A R I

Adresa No. 5529 din 23 Decembrie 1924 către

P. P. C. C. Protoierei,

Se comunică următoarea adresă primită dela Sf. Sinod sub No. 471 din 924 și vi se scrie a observa cu toată strictețea aplicarea ei, făcându-vă răspunzători de orice abateri.

lață cuprinsul adresei:

„Avem onoare a vă face cunoscut, că Sf. Sinod, în ședința sa din 19 Noembrie a. c., văzând starea rea în care se face de cele mai multe ori zugrăvirea bisericilor și mai ales a monumentelor religioase ca: troițe, monumente funerare, etc. a dispus:

„Să nu se mai îngăduie nici unui zugrav sau pictor a zugrăvi biserici sau monumente religioase, dacă n'au calificarea Comisiunii Monumentelor Istorice.

Ca atare Vă rugăm: a) să nu mai îngăduiți nici unui pictor sau zugrav a picta biserici sau monumente religioase, dacă nu sunt bine pregătiți și n'au certificatele Comisiunii Monumentelor religioase; b) întrucât zugrăvirea monumentelor funerarii, a troițelor de pe la fântâni sau răscruci de drumuri, etc., se fac azi fără nici-o autorizație bisericească, să binevoiți a dispune, prin protopopi și preoți, să se oprească asemenea picturi de către meșteri necompetenți și aceia, ca și bisericile, să nu se mai zugrăvească decât de zugravi sau pictori, autorizați de Sfânta Mitropolie și calificați de Comisiunea Monumentelor Istorice“.

Aducându-Vă aceasta la cunoștință Vă rugăm să ne comunicați și nouă de cele ce veți dispune.

p. Mitropolit Primat, † PLATON

Director, D. Boroianu

Scrisoarea I. P. S. Mitropolit Nectarie al Bucovinei către I. P. S. Mitropolit primat Miron.

Inalt Prea Sfinte,

Adânc impresionat de buna voință care ați avut-o de a lua parte la serbările instalării mele ca Arhiepiscop și Mitropolit în biserica catedrală din Cernăuți, și reamintindu-mi cu multă mulțumire sufletească atâtea dovezi de simpatie

sinceră manifestată față de Biserica Bucovinei și față de persoana mea, mă simt cu plăcere îndemnat, a vă mulțumi din suflet pentru osteneala și bunătatea Inalt Prea Sfinției Voastre.

In special Vă mulțumesc și pentru frumoasa scrisoare sinodală către clerul și poporul din Arhiepiscopia Bucovinei, care am dispus să se publice în „Foaia Ordonanțelor Consistoriului arhiepiscopesc“.

Mă voi ruga la bunul Dumnezeu, ca să-mi dea putere să împlinesc măcar în parte așteptările puse în mine, pentru ca așezarea mea în scaunul arhipăstoresc, la care a-ți binevoit a conlucra în mod însemnat și Inalt Prea Sfinția Voastră, să fie spre folosul Bisericii și națiunii.

Primiți, Inalt Prea Sfinte, asigurarea celei mai călduroase mulțumiri și a celei mai distinse și sfinte considerațiuni cu îmbrățișeri frățești.

Arhiepiscopul și Mitropolitul
ortodox al Bucovinei
(ss) NECTARIE

Conferințele pastorale din anul 1925 vor avea loc: pentru seria I. în zilele de 5 și 6 Maiu; iar pentru seria II-a în zilele de 12 și 13 Maiu, (Marți și Miercuri).

Subiectele:

1. Teoretic: Ce mijloace s'ar putea folosi pentru creșterea moral-religioasă a copiilor și tinerimei;

2. Practic: Să se arate căile cele mai practice pentru desfacerea în popor a unui număr cât mai mare din tipăriturile „*Institutului biblic*“: cărți, calendare, icoane, fiind de interes vital pentru Biserică răspândirea lor.

Conferințele vor fi prezidate de Protopopii respectivi, afară de cele din Capitală și Jud. Ilfov care vor fi prezidate de Rovizorul Eparhial. Președintele conferinței se va îngriji de locul și localul unde să se țină conferințele.

Pentru rest se va proceda conform regulamentului respectiv.

PARTEA NEOFIACILA

PROBLEME ACTUALE

Educația moral-religioasă a copiilor și a tineretului

Afirmarea importanței acestei chestiuni e de o evidență pe cât de actuală tot pe atât de simplă. Cine voeste să-și asigure recoltă viitoare trebuie să-și semene mai întâiu ogorul; păstorul care voeste să-și țină turma trebuie să-și păstreze și să-și crească miei. Dacă nu sameni toamna, n'ai să culegi vara; iar dacă nu pășrezi și nu crești mieii, în câțiva ani rămâi fără turmă.

Toți ceice se îngrijesc pentru ziua de mâine, știu că n'o pot asigura mai bine de cât pregătindu-o de azi. De aceea toți frământătorii marilor idei își pironesc privirile asupra generațiilor tinere, pe care năzuiesc să le formeze în vederea scopului ce și-l propun. Un proverb franțuzesc zice foarte bine că, «Qui à la jeunesse, a l'avenir»! Cine e stăpân pe tinerețe și-a asigurat viitorul.

Nu e mare lucru a constata, că dacă bisericile noastre rămân goale este tocmai pentru faptul, că n'am deprins pe credincios la vremea când deprinderea se capătă cu ușurință și rămâne pentru totdeauna, la vremea copilăriei. Și experiențele statornic repetate stau dovadă neclintită, că ceeace omul deprinde în vârsta fragedă, cu aceea rămâne toată viața. La vârsta aceasta sufletul omului e ca o cocă moale pe care rămân imprimate pentru totdeauna, urmele impresiunilor celor mai puternice. Arhimede zicea: Dați-mi un punct în spațiu și vă ridic pământul. Parafrazând această vorbă celebră și noi am putea zice: dați-mi tinerețea și voi revoluționa lumea.

A sosit vremea cași Biserica noastră să ia în foarte de aproape această chestiune și neîntârziat să caute s'o rezolve. Omul matur greu se lasă scos din fâgașul deprinderilor sale. Dacă vom sta și vom aștepta să facem evanghelizare numai când omul a ajuns la vârsta matură, vom recolta foarte puțin. Dacă însă ne vom întoarce privirile și nădejdiile către tineret, cu siguranță recolta va întrece așteptările noastre.

Tineretul de după războiu e mai accesibil ca oricare altul, ideilor nobile și umanitare idealului. Ce poate fi mai nobil și mai ideal de cât învățătura blândului și dumnezeescului învățător!

Omul care a trecut prin focul războiului, prin focul jertfei, înțelege cu alt suflet apelul creștin la jertfa pentru aproapele. Acela știe cu ce deformare sufletească a intrat în acest foc și știe cât l-a costat până să se adapteze noilor condițiuni de viață impuse napraznic de împrejurări neprevăzute, și va înțelege foarte bine apelul ce Biserica îi va face ca să-i încredințeze Ei educația copilului său.

Când Biserica chiamă la sine pe fiii oamenilor, nu-i chiamă nici în slujba cutărei persoane și nici pentru un interes meschin trecător: îi chiamă la mântuire. La mântuirea vecină mai întâiu și la o viață aici pe pământ care are ceva din gustul, din parfumul — o anticipatie — a celei vecine.

Dar pentru aceasta, Biserica însăși e dator să meargă în căutarea lor. „Mergeți și învățați“ zice Mântuitorul ucenicilor Săi. „Mergeți“, dar preoți ai lui Hristos, căutați și aduceți la picioarele Marelui prieten al Copiilor pe Copiii oamenilor.

Bisericile apusene au înțeles de mult acest lucru și problema educației moral-religioase este o chestiune de mult rezolvată, este o chestiune care face obiectul al preocupărilor de mână întâia.

Sectele, ce bat napraznic în malul ortodoxiei, dau o atenție deosebită educației copiilor adepților lor știind, că după cum și-i vor forma, așa îi vor avea. Socialismul, comunismul, bolșevismul nu-și pun speranțe mai mari pentru biruința viitorului lor decât în felul cum își vor asigura tineretul.

Chiar la noi, în Biserica noastră, acolo unde s'a încercat cu nădejdie apropierea copiilor de Biserică și de Hristos, rezultatele sunt neașteptat de mulțumitoare. Socotim că este imposibil ca rezultatele do-

secte ale protestantismului eretic, el însuși ne fiind de cât una din acestea, și despre care de acum se poate spune „a fost“.

În toată țara se remarcă o activitate intensă de evanghelizare în forme ortodoxe. În multe parohii predica din lucru întâmplător și de zile mari a intrat în obșnuit și amvonul, care era mai mult o podoabă de prisos în biserică, a devenit o necesitate.

Pe tărâmul producției literare teologice, afară de comentariile la epistola către Romani, ale pâr. Gheorghiu dela Cernăuți, și de câteva scrieri cu caracter istorico-polemic contra catolicilor, ale unor scriitori din Ardeal, n'avem să înregistrăm nimic mai de seamă. Fără a pogrîi de fel munca neobosită și extrem de grea ce se face la Institutul Biblic, sau rodnică activitate a tipografiei dela Neamț, nu putem însă să nu ne mâhnim, când vedem, că nici anul acesta nu putem înregistra un eveniment literar teologic care să rămâie și să reziste timpului. În schimb literatura revistelor teologice înregistrează o recoltă abundentă. Avem atâtea reviste și foi bisericești că aproape nu le mai putem da de rost. În frunte cu decana „Biserica Ortodoxă Română“ în toate, fără excepție, și potrivit scopului ce urmărește fiecare, se face treabă bună. Să fie oare acesta preludiul unei literaturi teologice de o mai temeinică valoare? Să dea Dumnezeu!

Dar evenimentul cel mai important în publicistică, deși nu este roada propriu zis a anului 1924, este curentul creștin, și anume *creștin ortodox și tradițional*, ce pătrunde în literatura, arta și cugetarea românească prin ceata tinerilor și talentaților scriitori grupați în jurul revistei „GÂNDIREA“. Se face acolo o lucrare pe care ar trebui s'o încurajăm din toate puterile noastre. Lăsând la o parte unele dibueli și neprecizii ce se observă pe ici pe colea la unii din scriitori acelui cerc, nesuficient discipinați de doctrina ortodoxă, îndrăsnesc să afirm, că aceasta va fi poarta de reabilitare a credinței ortodoxe și a reprezentanților ei, în lumea intelectualilor noștri. E un curent care n'a pornit din Biserică, sau prin Biserică; e

un curent pentru care n'am făcut absolut nimic ca să-i dăm viață; a izvorât așa din harul Duhului sfânt și ar fi păcat să-l neglijăm, și ar fi o crimă să-l lăsăm să moară.

Indreptarea calendarului înfăptuită anul acesta, arată o înfățișare care ar trebui să pună pe gânduri pe uni sociologi dela Iași cari afirmă, că țaranul român este „areligios.“

Această indreptare atât de necesară și de trei ori folositoare precum arată I. P. S. Mitropolitul nostru Miron în cuvântarea dela 1 Ianuarie, da pe față, mai ales acelor cari nu mai cred de cât în ceia ce pun în punga și în stomac, că cu acest uriaș atât de ignorat, țaranul român, nu este de glumă: nu te poți atinge de credința lui atât de ușor. Acolo, în straturile adânci și sănătoase ale celor 80% procente din populația României stă o forță pe care Biserica, în viitoarea ei organizare, are să-și rezeme întreaga ei tărie.

Un eveniment al anului, care a preocupat în deosebi Ardealul, pentru că acolo se produce, este procesul de reîntregire a credinței neamului, spartă acum 200 de ani. Sate întregi trec la ortodoxie, spre marea ciudă a conducătorilor dela Blaj. Valul de ură și de insulte la adresa Bisericii noastre, răspândit prin toate foile și publicațiile catolice unite dovedește neputința de a pune stavilă procesului fresc de reîntregire a neamului românesc într'un gând, într'o credință și într'o simțire.

Mai presus de toate însă și ca o biruință a anului 1924, este proiectul de lege pentru organizarea bisericească, la care s'a lucrat 5 ani, dar nu s'a ajuns la o formă definitivă de cât în ultimele luni ale anului expirat. Proiectul e gata și nu așteaptă de cât venirea Parlamentului din vacanță, ca să capete putere de lege. Prin el Biserica dobândește libertatea după care, de aproape un secol, oftează.

Și pe d'asupra se proiectează, ca un splendid revărsat de zori într'un tablou de Corot, patriarhatul Bisericii Ortodoxe Autocefale Române.

A fost un an rodnic anul 1924.

CUVÂNTAREA I. P. S. MITROPOMIT PRIMAT MIRON

La 14 Decembrie 1924 cu ocaziunea serbătorii savanților doctori Babeș și Marinescu

*Domnilor,
Doamnelor și iubită tinerime!*

Un distins fabulist ne povestește următoarea întâmplare foarte potrivită pentru viața noastră sufletească din multe părți.

Intr'un orașel era târg de săptămână: Un biet creștin își mână la târg găștele spre vânzare. Cum plecase cam târziu de acasă și cum târgul de dimineață e cel mai bun, creștinul mereu da zor la găște să meargă mai repede lovindu-le cu biciul. Găștile greoaie la mers obosindu-se au debalăzat aripele și începură să gâfâie. Creștinul nu le slăbia din biciu. Atunci gâgâind între sine s'au hotărât să facă afront celui ce le mână. Oprindu-se în loc un găscan își ridică capul sus și interpelează pe stăpân zicându-i: «Dumneata se vede nu știi cine ni-s noi. Dumneata crezi că noi suntem dobitoace ca toate dobitoacele de-ți permiți să ne tratezi astfel? Dar nu-i așa! Noi ni-s strănepoții vestitelor găște, cari au salvat Capitoliul și meritele lor au intrat în domeniul universal. Deci ia-o mai domol cu noi».

— «Toate bune și frumoase, dar nu vă lăudați cu vredniciile strămoșilor, ci spuneți voi înși-vă ce vrednicie v'ați câștigat.

Pare că anume pentru noi Români s'a scris această fabulă. Abia va fi cineva între domniele voastre care la difetite ocazii festive s'au mai puțin festive, întruniri, banchete, să nu fi auzit cum oratorii de ocazie, în fraze bombastice arată cum toți suntem strănepoții «*divulul Traian*» și pe această vanitate etnică călărind termină între aplauzele generale cu versurile devenite banale «De n'a perit Romanul, când hoardele barbare...», etc.

Dar numai cu asemenea fraze nu se poate împlini misiunea unui popor oricare ar fi origina sa.

Ivindu-mi-se în memorie din acest prilej această constatare, mărturisesc că niciodată n'am simțit în măsură mai complectă decât acum datoria mea de a lua parte la ser-

băsoarea marilor noștri învățați dr. Victor Babeș și dr. George Marinescu.

Ca doitor al sufletelor stau doar atât de aproape de toți doctorii, iar ca, cap al Bisericii mă leagă de ambii sărbătoriți și speciale amintiri.

Tatăl doctorului Babeș — Vicențiu — era în metropolia noastră din Ardeal un puternic și respectat factor al vieții bisericești; iar savantul său fiu Victor, deși celebru bacteriolog, care o viață întreagă s'a ocupat de experimentări pur științifice, stă cu sufletul său — ca și marele Pasteur — *aproape de religie și de sublimele ei scopuri*. Iar doctorul Marinescu este deadreptul un elev al Seminarului nostru Teologic Central dela București.

Deci nimic mai firesc decât aceia, ca însuși Mitropolitul primat să reamintească țării și în deosebi tinerelor generații de azi și de mâine cum acești doi savanți, nu prin o platonicească superficialitate și sforăitoare fraze ci prin muncă încordată, și de mari succese și de rari descoperiri științifice, au arătat cum geniul latinității noastre și a originii noastre capitoline poate dovedi puterea și capacitatea sa de a contribui nu numai la civilizația acestor părți orientale, ci și mai mult, cei doi sărbătoriți, prin succesele muncii lor au contribuit la progresul științei mondiale, ca puțini alți fii și de a națiunilor celor mai culte.

Ca părinte sufletesc împlinesc deci astăzi o plăcută datorință când, le exprim admirația și desăvârșita recunoștință a sufletelor românești pentru succesele științifice și umanitare ale activității lor și pentru vaza ce au câștigat-o în toată lumea numelui de român.

Biserica creștină și îndeosebi biserica românească n'are mai vredniciiși binemeritați colaboratori decât acești savanți. Misiunea bisericii culminează doar în mângâiere a celor în necazuri și în alinarea suferințelor de tot felul a celor mulți. Iar sărbătoriții noștri o viață întreagă au stat și stau încă în slujba acestei umanitare chemări, alinând nu numai suferințe și dureri ci salvând și mii de vieți.

Mă închin deci în fața geniului național întrupat în savanții noștri sărbătorii și ieșiți la iveală în nemuritoarele lor lucrări și descoperiri.

Ca arhipăstor, voind a trage din această sărbătorire și grandioasă manifestare de simpatie și stimă, mă adresez tinerelor generații și în deosebi mulțimei celei mari a tineretului universitar aici de față, rugându-l și sfătuind-l să lase inutilele demonstrații de stradă puțin compatibile cu cei ce sunt

nădejdea de mâine a neamului întreg, și să urmeze *calea muncii* deschisă de sărbătorii noștri și de alți mari învățați ai neamului, căci numai munca migăloasă, stăruitoare împreună cu absorbirea întregii energii individuale, va putea da avânt științei românești dând contribuția sa la progresul mondial și ducând renumele ei în toată lumea.

Cu aceste cuvinte deschid serbarea.

CONCERTELE RELIGIOASE ÎN BISERICILE DIN CAPITALA

Un mijloc potrivit pentru promovarea și întreținerea sentimentelor evlavioase sunt *concertele religioase* care au început a se da tot mai des prin bisericile noastre ortodoxe din capitală. Însăș primăria capitalei, care are în fruntea sa un om de inimă, pe d. Mihail Berceanu, prim ajutor de primar, a susținut și încurajat acest gen al artei bisericesti. Astfel pe lângă o cuvântare cu subiect de actualitate a preotului respectiv, a ținut în două Duminici consecutive a luni Septemvrie la bisericile Popa Nan și Sf. Vineri gară, cu ajutorul corului bis. Sf. Silvestru din capitală, două frumoase concerte religioase. În orele de după masă, când nu se face serviciul divin, este chiar potrivit a lua parte la un concert religios ce înalță în sfere divine sufletul obosit de grijile lumii.

S'a mai dat un concert reușit la biserica Dobroteasa, în ziua de 16 Octomvrie, însoțit de cuvântarea preotului Gheorghiu și cu ajutorul corului bisericii Slobozia.

La 16 Noemvrie, după sfârșitul sf. Liturghii la biserica Schitu Măgureanu, preotul Gh. Vodă, dezvoltând tema: Rolul femeii și a mamei în general, și rolul femeii române în special, în educația poporului, a avut un efect minunat asupra inimilor ascultătorilor,

cari într'un moment, uitând că sunt în biserică, au început să aplaude. După aceea corul mitropolitan sub conducerea maestrului G. Cucu, a cântat, bucați religioase.

În preajma sărbătorilor Crăciunului, la 14 și 21 Decemvrie, s'au dat la bisericile Silvestru și Visarion două concerte în stil mai mare și cu o directivă nouă. Plecând dela ideia fundamentală că datinele noastre strămoșești, cum sunt colindele, au fost înlocuite de obiceiuri și cântece străine, cari nu se potrivesc nici cu serbarea, nici cu sufletul român și creștin, preotul Eugen Bărbulescu dezvoltă în biserica Silvestru conferința sa despre colinde. După aceasta corul sf. Mitropolii și al seminarului Nifon, sub conducerea profesorului G. Cucu au cântat un număr de peste 20 colinde, culese și armonizate de susnumitul profesor, din diferite părți ale țării. O adevărată comoară necunoscută și uitată de pătura noastră intelectuală. Aceste colinde adunate și tipărite trebuiesc din nou răspândite în popor. Cu această ocaziune primăria capitalei a tipărit și răspândit pela școalele din București, 12 colinde armonizate de G. Cucu. Acelaș concert a mai fost repetat și la Fondația Carol în seara de 17 Decemvrie la șezătoarea Caselor Naționale

înscrind o pagină frumoasă de păstrătoare de datini a acestei instituții. S'a observat că la biserica Silvestru au fost de față peste 40 preoți, lucru cam rar dar de laudă, făcând minunată impresiune poporului.

La biserica Visarion a cântat un cor de elevi de școală deasemenea frumoase colinde, însoțite de cuvântarea preotului I. Petrescu, un fruntaș preot al eparhiei și inițiator al multor mișcări culturale.

Aceste concerte ar trebui urmate cu mai multă ardoare și de cât mai mulți preoți, ba chiar generalizate. Ele sunt cum am spus, un minunat mijloc de educație religioasă. S'ar putea chiar forma un cor permanent, fie din anume elemente, pentru care autoritatea comunală ar găsi cu ce să le plătească, fie din elevii seminariști sau teologi, punându-i astfel la lucru, experimentând din vreme ceiace trebuie să facă fiecare la biserică sa careva îi va fi păstor.

Când s'ar ajunge ca studenții teologi și elevii din clasele superioare ale seminariilor să facă practică în acest fel în mijlocul credincioșilor, întocmai cum fac studenții mediciniști la spitale și laboratorii, am avea ele-

mente mai entusiaste pentru misiune și mai pregătite pentru marea operă de evanghelizare ce-i așteaptă.

Fi-vom ascultați?

B.

Iarăș alcoolismul !

În acest prim număr, cu care începem anul al II-lea al iubitului nostru curier „Apostolul” dăm un judicios și studiat articol al bătrânului și inimosului apostol al științei, profesorul C. I. Șonțu, care după 50 ani de muncă neobosită și acum cu aceeași voiciume tinerească acum $\frac{1}{2}$ veac mai suie treptele seminarului, cum ar sui un preot treptele altarului ca de acolo să împărtășească credincioșilor sfânta cuminicătură.

Este un îndemn semnificativ ce ni-l dă acum la începutul unui an nou, venerabilul bătrân cu suflet tânăr, aducându-ne din nou aminte, să nu lăsăm cheștiunea aceasta, începută cu atâta elan de însuș înaltul nostru stăpân, de a combate o plagă socială, care e alcoolismul ce ne stârpește neamul. Așa dar zecile de generații, ascultați și citiți cuvântul profesorului vostru, și voi opostoli ai neamului citiți-l în adunări, poporul din care ați ieșit :

A P E L

Către preoți și învățătorii dela sate pentru lupta contra tuberculozei și alcoolismului

Către preoți și învățători îmi îndrept apelul meu pentru a duce lupta contra unuia din cele mai teribile flagele «tuberculoza», care bântuie și decimează populația satelor pe nesimțite și fără cruțare; către voi îndrept glasul meu, căci voi sunteți adevărații apostoli, cărora este încredințată misiunea de a lumina mințile spre căutarea și cunoașterea adevărului, de a întări și înălța sufletele spre virtute și practicarea binelui și de a înobila inimile spre dragostea aproapelui. Și cine este mai aproape de voi decât poporul din mijlocul căruia ați ieșit și mijlocul căruia sunteți trimiși să propăvăduiți, întocmai ca și apostolii Mân-

tutorului, carele, nu numai învățător, mângâietor și înălțător al sufletelor, ci și vindecător al trupurilor ni s'a arătat fiind!..

Se cade dar ca, pe lângă datoria de a îngriji și cultiva sufletele să vă dați obolul activității de apostolat și preocupării de a ajuta și îndruma poporul în lupta multelor rele, unele adevărate flagele, care îi bântuesc, mai ales acum după groaznicul războiu și printre care figurează pe primul plan, «tuberculoza» sau *oftica*, care după cum rezultă din ultimele date statistice ale organelor sanitate superioare (dr. Bordea Dir. generală al Serv. Sanitar) ca și din raportul Societății de profilaxia tuberculozei (dr.

Proca, dr. Irimescu) se arată cu un procent de 35 la sută victime morți de tuberculoză din totalul morților la sate, față de 14⁰/₀ victime la oraș!... Adică mai mult de două ori număr de vieți seceră tuberculoza la sate decât la oraș!... Auziți luminători și păstori ai poporului cum se decimează temelia nației de către teribila și neiertătoare (oftică) tuberculoză!

Multe sunt cauzele cari contribuiesc la contractarea, propagarea și pătrunderea acestui secerător flagel până în straturile cele mai depărtate ale populației dela țară. Printre cele dintâi s'ar putea cita: ignoranța, trândăvia și mizeria, cauzată aceasta din urmă de cele două dintâi și ajutată ba chiar mărită de un alt flagel alcoolismul, adică patima beției de spirtoase, care, cu drept cuvânt poate fi considerat ca una din primordialele cauze ce produc mizeria sufletească, ca și pe cea trupească, pregătind terenul la contaminarea lesnicioasă ca și la progresarea repede a tuberculozei.

Căci cine nu știe, din cele ce vedem zilnic, cum omul muncitor, aplecat beției își dă toți banii câștigați cu sudoarea muncii, spre a-și satisface patima neînfrânată a beției la cârciumă ori la bodegă, introducând în corpul lui consumat deja de muncă, alcoolul, pe care-l crede (din ignoranță) dător de putere și de viață; dar care este otrava distrugătoare și aducătoare de moarte, la grăbirea căreia contribuie și sărăcia și îi va bate la ușă și mizeria lui și alor săi, deveniți viitori clienți ai tuberculozei așa zisa «mizero-tuberculoza».

Și așa alcoolismul, cum vedem, deschide drumul sărăciei și mizeriei și pregătește sau așterne și patul tuberculozei (ofticeii) după cum se exprimă savantul higienist și medic dr. Landouzy, adică el (alcoolismul) prepară terenul favorabil fixării și dezvoltării germenului tuberculizant, pentru că fiind un agent toxic (otrăvitor) el (alcoolul) otrăvește toate organele pe unde trece și în prima linie celulele nobile (celulele destinate să apere organismul contra germenilor bolnăvitori) făcând ca aceste celule să degenereze și să piardă puterea lor vitală și de apărare, lăsând loc liber germenilor tuberculozei să-și exercite acțiunea lor distructivă care duce

la pieire sigură după cum afirmă d-nii Bell, Lancereaux.

Această afirmație a fost confirmată și de observări făcute în clinicile spitalelor de tuberculoși de d-rii Courmont, profesor și membru al Academiei din Lyon și dr. Lessieur profesor și director al Biuroului de Hygienă Lyon, cari au constatat că din numărul de peste 1000 (o mie) bolnavi, cei alcoolici dau un procent de 50 la sută tuberculoși pe când nealcoolicii dau numai 15 la sută tuberculoși, adică alcoolismul favorizează tuberculoza.

Tot în sprijinul acestui adevăr ne vine și constatarea relatată de dr. Rochaix, șeful lucrărilor de igienă la Facultatea de medicină (Lyon), care ne indică o hartă a Franței, pe care s'a tras o linie care unește toate localitățile unde bântuie tuberculoza, precum și o altă linie care indică localitățile unde predomină alcoolismul și pe care hartă se vede cum aceste două linii (linia tuberculozei și linia alcoolismului) coincid și se suprapun chiar, fapt care confirmă că «alcoolismul și tuberculoza merg mână în mână». Alcolicii dar sunt predestinați tuberculozei, sunt candidați siguri aleși ai ei, ceea ce a făcut ca codul medical să creeze chiar un termen special, și nume: «tuberculoza bețivilor», care se prezintă adesea cu un caracter rapid galopant și atinge chiar etățile mai înaintate în mod fatal.

S'a crezut și se mai crede și astăzi, grație sfintei ignoranțe, că alcoolul ar fi un preservativ contra tuberculozei, de vreme ce el este un antiseptic, antiputrid, sclerozant al țesuturilor, care astfel le-ar feri de distrugere le-ar conserva și poate tocmai această credință greșită a mărit și mărește numărul băutorilor de spirtoase și ca consecință numărul tuberculoșilor bețivi și al bețivilor tuberculoși, căroră nu numai că nu le-a folosit alcoolul, dar le-a agravat boala ducându-i la pieire galopantă, după cum s'a văzut din constatările mai sus citate.

Și a se scoate poporul din ghiarele ignoranței și greșita credință care la mulți scuzează patima alcolică, este rolul și chiar datoria apostolilor luminători și îndrumători preoți și învățători.

S'a mai crezut și se crede că alcoolul ar fi un aliment calorifiant, care ar da or-

ganismului căldură și prin urmare energie; dar ce folos dacă el după ce a încălzit și excitat organismul momentan, apoi repede îl *deprimă* determinând chiar o stare de hypoternie, adică o scădere de temperatură, acțiune care, dacă doza trece o limită nu prea ridicată (peste 1 gram de fiecare kgr. de greutate a corpului), determină o terminare fatală (moartea).

Și dacă e vorba să dăm organismului un aliment calorifiant, de ce nu i-am da *zahărul*, care în cantitate aproape de 2,5 mai mică produce acelaș număr de calorii fiind și *fortifiant*, *fără să distrugă*, în deosebi al celui mai principal organ, *inima*, după cum au probat experiențe făcute și în Institutul de Fiziologie dela Universitatea din București de sub direcția d-lui profesor dr. Athanasie care a putut ține în viață (palpitând) o inimă de porumbel timp de aproape trei săptămâni, fiind pusă într-o soluție de zahăr, pe când în alcool *a murit* (a încetat de a bate) după câteva ore și *moartă* a putut fi conservată îndelung, cum sunt conservate animalele și organe de animale, piese anatomiche în alcool pe la muzee.

Alcoolul conservă după ce a omorât ființa sau organul; zahărul hrănește, fortifică și ajută la prelungirea și conservarea vieții.

De ce dar, dacă suntem înclinați spre băutură sau simțim nevoia unei băuturi fortifiante ori răcoritoare, n'am bea: iarna *ceaiuri zaharificate* (tără rom) și vara *limonăzi zaharificate*, știind că efectul ce l-ar face 15 țuică ori 25 vin, îl face o băutură care conține 5 zahăr, *fără a fi distrugătoare*.

Printr-o bună și chibzuită propagandă și de inițiativă acțiune din partea voastră preoți și învățători s'ar putea încetul cu încetul realiza localuri de întrunire, în cari poporul pe lângă alte distracțiuni instructive și ar putea satisface și cerința băuturii înlocuind

alcoolicele cu zaharatele. Ați contribui astfel la acțiunea de combatere a boalelor sociale, și în prima linie *a alcoolismului*, acțiune în fruntea căruia stă însuși I. P. S. S. Mitropolitul Primat dr. Miron Cristea, carele prin energica Sa atitudine a reușit să obție reducerea numărului cârciumelor, dela 160.000, numai la 25.000 ceea ce revine la una pentru 300 suflete, în loc de una la 50 suflete; astfel că înpuținându-se aproape de șapte ori numărul focarelor distrugătoare de *otrăvă alcoolică*, de șapte ori se va micșora și cantitatea de alcool consumată de fiecare, sau ocazia de a-și procura alcool cu înlesnire și de a uza de el nu numai bărbații, dar și nevrâstnicii, și femeile, cari au ajuns, după cum 'mi spuneau niște foști ai mei școlari, locuitori de prin Teleorman, Vlașca, Muscel, Argeș, ca să hrănească și copiii cu pâine muiață în țuică ori rachiu în loc de lapte!..

Dați dar, frați preoți și învățători, concursul vostru celor ce a început lupta contra flagelelor ce bântuiesc poporul și în prima linie alcoolului care începe a ni se infiltra încă din leagăn; luptați cu cuvântul și cu fapta în contra acestei băuturi pe care marele chimist A. Gautier a numit-o *«geniul rău și distugător al omenirii»* și care face mai multe victime decât fac foamea, ciuma și războiul după cum a zis marele bărbat de Stat Gladstone!..

Veți salva generațiile viitoare dela o degenerare sigură, națiunea vă va fi recunoscătoare și Dumnezeu vă va binecuvânta. Amin.

Acestea vi le spune un apostol care muncește în ogorul școlii de 50 de ani.

C. I. ȘONȚUL,
profesor de Șt fizico-chimice
la Seminarul Nifon

București, Ianuarie 1925

Incourageați și ajutați munca „Institutului Biblic“, FRAȚI PREOȚI, pentru că el este arsenalul în care se făuresc armele voastre duhovnicești de luptă împotriva valului de erezie și de necredință ce vă asaltează din toate părțile.

CĂTRE PREOȚII, CÂNTĂREȚII ȘI PARACLISERII DIN EPARHIA UNGRO-VLAHIEI

Iubiți frați în slujba Domnului,

În No. 19, 20 și 21 ale curierului nostru «Apostolul» am făcut un apel calduros către toți iubitorii de biserică și instituțiile ei, în scopul că fiecare să jertască câte ceva pentru ridicarea unui internat al școlii de cântăreți în capitală. Cererea a fost ascultată și primii pași încununați de succes. Din banii strânși până acum am și făcut reparațiile necesare unui local în curtea Sf. Mitropolii, înjghebând un mic internat pentru 20 elevi interni, cu toate cele necesare pentru dormit și hrană, plus sala de clasă.

Gândul nostru însă și ambiția tuturor trebuie să fie, că măcar aici la centru să avem o școală de cântări model cu toate înlesnirile pentru a învăța carte. Mai ales când vedeți că toate breslele se adună și se ajută reciproc neașteptând numai dela Stat, datorită noastră ne îndeamnă mai mult ca pe oricine să ne cultivăm și să ne prezentăm lumii ca o instituție care merită să trăiască; iar când, ne va vedea uniți și pregătiți, nimeni nu va putea sfărâma rândurile noastre, dând bisericii și slujitorilor ei cinstea pe care a avut-o de veacuri.

Fraților preoți, cântăreți și toți cari vă adăpați la izvorul dătător de viață al învățăturii creștine, toți cari găsiți alinarea suferințelor în cântările sfinte, dați ajutorul vostru acestei instituții care a fost neglijată de toți, căci ajutându-o pe noi toți ne ajutam. Așa cum prin preoți s'au ridicat alte instituții, tot prin ei vom ridica și instituția noastră. În primăvară vom începe lucrarea în care vom rezerva și pentru preoți o cameră de găzduire.

Părinții protopopi ai județelor vă vor cere pentru școala de cântări și internat al sf. Mitropolii, și nu credem să fie vreunul care

să nu subscrie ceva după putere, iar noi îi vom publica numele în curier, și i-l vom scrie în cartea de fundație a internatului.

Comitetul școlar.

Președinte † *Platon C. Ploșteanu*

Membri: *Pr. Eugen Bărbulescu* subdirector
Ec. G. I. Gibescu, Mare eclesiarh
Popescu-Pasărea, senator
Damian Rânzescu, prof. protopsaltul sf. Mitrop.

S'a colectat până acum:

Suma din urmă	35.268
Primăria Capitalei	20.000
Monahul Nifon Ștefănescu	1.200
Ierom. Simion Ciumandra (Darvari)	1.200
D-l Gafencu, cânt. Căramidari de jos	100
D-l Niță Popescu cânt. Brezoele .	500
D-l Gh. Georgescu « Gorgota .	100
D-l Radu Costache « Vasilați, Ilfov	60
D-l Const. Neacșu « Fundeni «	50
D-l D-tru L. Popa « Creț.-Sintești	40
D-l Ivan Tudor « Vasilați, Ilfov	40
D-l Florea Petrescu « Sohat «	100
D-l Ioan Mateescu « Vâl. de munte	200
D-l Ioan Tudor « Piteasca, Ilfov	100
D-l Gh. Popescu « Sf. Ilie, Grant	100
D-l Ioan G. Roșu « Vulcana Băi .	40
Preotul G. Corbeanu cu cântăreții,	
Corbi Muscel	100
Total	59.198

NOTIȚE

1. Prima lege ce se va depune în Parlament după vacanța de Crăciun va fi legea de organizare bisericească.

2. Sfântul Sinod își rela sesiunea prorogată de toamnă în ziua de 26 Ianuarie, a. c. Chestia principală ce va forma obiectul discuțiunii, va fi „Ridicarea Bisericii noastre la rangul de Patriarhat”.

Semne bune!

Toată lumea învinovățește pe preoți că ei nu se pot aduna niciodată în număr mai mare spre a discuta și hotărî chestiuni de interes mai general cultural, etc., adică de acelea ce nu ating direct interesul lor propriu... Și totuși această minune..., ca să-i zicem așa..., s'a întâmplat într-o seară a lunii Ianuarie a. c. care eră și Marți și în 13.

Din ordin chiriarhal toți preoții Capitalei au fost chemați la societatea clerului „Ajutorul” sub amenințarea pedepsei cu oprirea salariului, spre a mai repeti unele cântări bisericești, sub conducerea maștrilor și cunoscătorilor de muzică, și al doilea a se exercita în mînuirea cuvîntului dumnezeesc fie ascultând pe unii iscușiți predicatori, fie făcînd cultură pur teologică, odată pe lună, și mai reînprospătându-și cunoștințele din școală.

Intr'o atmosferă cu totul ostilă, d. I. Popescu Pasărea, profesor de muzică și senator, expune cu multă precauțiune motivele adunării preoților, — cari erau în număr neobișnuit de mare, peste 120, — cerînd sprijinul păstorilor bisericii, ca să reînvieze spiritul religios și să readucă lumea la biserică prin cîntare.

D-sa care a tipărit o liturghie pe două voci pentru a fi cîntată de copii în biserică, arată munca depusă cu mulți ani în urmă spre a o populariza în toată țara. Sute de scrisori dela diferiți dascăli îi mărturisesc în câte părți se cîntă de elevi și de popor liturghia în cor, dînd o îndrumare activă st. noastre slujbe.

Dacă cîntarea dela strană nu mai place poporului, cu puțină osteneală și ceva sacrificii vom putea da viață și interesă pe credincioși ascultându-și copiii cîntînd, cari la rîndul lor, făcîndu-se mari, vor păstra o atitudine binevoitoare față de biserică nu indiferentă sau ostilă cum este astăzi. Apelează la preoți ca în mod benevol să vină și să lucreze în sensul arătat, formînd coruri pe muzica bisericească, cu copiii dela școala vecină bisericii.

Misionarul sf. Mitropolii, părintele Grigorie Pișculescu, discută chestiunea din punct de vedere cultural. Needificat dinainte de

scopul urmărit de chiriarhie prin această chemare „din ordin” găsește totuși nimerit prilejul ca odată sau de două ori pe lună, preoții să mai stea de vorbă asupra chestiunilor pur profesionale, teologice, înprospătându-și chestiunile învățate în școală și luînd unele hotărîri cu privire la încercările sectarilor de a ne desființa.

În atmosfera din ce în ce încălzită și căștinată d-l prim ajutor de primar Mihail Berceanu, cu cunoscuta-i adîncă simțire pentru binele moral și cultural al poporului, aduce mulțumirile sale preoților, pentru concursul dat în mișcarea culturală întreprinsă în Capitală, prin biserică și școală. D-sa accentuiază dorința-i sinceră de a auzi lauda domnului în biserici cîntată de glasuri nevinovate de copii în loc de mercenari, cari îndată ce nu li se plătește la ușă prețul ce-l cer părăsesc corul.

Acești copii vor păstra apoi ca oameni mari dragoste față de biserică și vor căuta mâine ca bărbați, pornind ruga din suflete convinse, nu stînd și glumind pe la ușa biseticii, în vreme ce coriștii în cafas vorbesc necuviințe și fumează.

Pentru acest scop Primăria Capitalei, prin d-sa dă celor 67 de biserici, întreținute de ea câte 10.000 lei anual, cu scopul de a plăti pe dirijorul ce va face cor gratuit cu copiii dela școala primară la biserică, făcînd legătură între aceste două instituții surori. „Eu vreau să cînte în biserică creștini nu păgâni mercenari”. Iar poporul astfel pregătit poate ascultă cu folos predica sau explicarea sfîntelor momente ale liturghiei, fiind într'o continuă activitate sufletească.

Pr. D. Georgescu-Dușumea președintele societății arată că pentru a aduce lumea la biserică avem nevoie de concursul maștrilor de muzică ca d. Popescu Pasărea, Ștefan Popescu și alții, iar concursul nostru al preoților îl putem da în sensul ca să îndemnăm cu cuvîntul și fapta, pe cîntăreți și pe dirijori, fiind față la încercările acestora în scopul arătat.

Felicită înalta chiriarhie că a găsit un mijloc, deși cam rușinos pentru noi, ca să

strângă o sută de preoți ca, odată pe lună să se sfătuiască în chestiuni pur profesionale. *Nu vrea un corp voluntar de preoți cio bligator*, că din toți preoții se vor găsi măcar câțiva să poată spune ceva de folos. Și nu de cunoștinți teologice sunt lipsiți preoții ci de metoda de lucru și de expunere în fața poporului. Așa lucrând, din această adunare s'ar face **o academie teologică** la care să vie și lume din afară să asculte; și **nu odată ci de două ori pe lună** nu e un sacrificiu prea mare pentru preoți a veni în acest loc să se ocupe, să cerceteze să audă o predică model, după care, nu chiar copiind-o întocmai, ci orientându-se să se țină și la el la biserică; ori unde nu știe să se provoace în adunare și să se învețe.

Părintele I. Popescu-Mălăești găsește cea mai frumoasă faptă a chiriarhiei de a aduce pe preoți prin ordin, că altfel nu vin, dar trebuie complectată *în felul ca să se aplice sancțiuni celor cari nu vor să vină*. Cele două mijloace de cultivare a poporului: prin muzică și prin cultură, sunt foarte nimerite și sprijinite de autoritatea comunală.

Înalta Chiriarhie să ceară (pentru partea I-a) ca Ministerul Instrucțiunii să dea ordin tuturor școalelor primare a face coruri bisericesti fără plată, pentru că subvențiile la biserică sunt un rău. Cât pentru partea II-a trebuie să răspândim biblia în popor să dăm poporului această hrană necesară.

Iar mijlocul întrebuițat de asistența culturală a Primăriei în ziua de Sf. Nicolae, se va folosi și la 24 Ianuarie când se va citi o predică, tipărită de Primărie, în toate bisericile odată.

Noi suntem fericiți că am putut ajunge în această zi ca preoții să se apuce de lucru în chiar ramura lor.

Oricât de neplăcut se pare ordinul, totuș credem că sămânța cea bună s'a aruncat și trebuie să dea rod. Într-o ședință viitoare care va fi în prima Marți după zi întâiu a lunii adică la 3 Februarie, părintele Grigorie va veni cu un capitol, două din: „Măturisirea ortodoxă” revăzută și explicată cum numai talentul sf. Sale e în stare a talmăci; d-l Popescu Pasărea, Ștefan Popescu, preotul Costea, D-l Cucu, vor veni cu câte o bucată

muzicală fixată dinainte, și negreșit cei bătrâni și neapți la cântare vor sta deoparte și vor asculta, cei tineri și talentați ce vor voi, vor încerca a alterna discuție serioasă cu cântarea și iată începutul gata, de urmat va urma de la sine.

Noi însă ne gândim mai departe: De aici mișcarea o va duce fiecare preot în parohia sa și acolo la școală sau la biserică, va ocupa serile lungi de iarnă ale credincioșilor, cu o petrecere creștinească. Ne mirăm că sectanții caută, în cor și se adună să asculte cuvântul predicatorului! De ce nu facem și noi aceasta? Că avem cântări mult mai frumoase și mijloace sufletești superioare?! Ce frumos ar răsună liturghia pe două voci cântată de popor după evanghelizarea preotului în sala parohială! Voință să fie, că nimic nu este cu neputință.

Încercări, ce e drept s'au făcut și se continuă: la bis. Sf. D-tru din str. Carol, la Căramidarii de jos și de sus, la Silvestru, la Sf. Vineri Gară, la Manu Cavaflu sf. Nicolae Buzesti, sf. Constantin Popa Soare, Schitu Măgureanu Dobroțeasa, la sf. Treime Teiu, dar cele nu trebuiesc părăsite. Ba mai mult: În grija chiriarhiei de a se desfășura o activitate mai vie a cercurilor culturale, preotești a împărțit întreaga capitală în mai multe cercuri și-a și numit doi preoți, care să se ocupe în deaproape cu activitatea lor, după modelul celor din județe, cari ne au luat mult înainte.

La aceste cercuri preotești din capitală, la cari să se țină sedință măcar câte una pe lună, la fie care din cele două subîmpărțiri, să ia parte toți preoții din cerc, pe rând în timp de un an să se țină la toate câte odată.

În această privință nu prea am reușit, din motive ce nu se pot spune; sperăm însă că pe viitor se va înfăptui ideea, dacă încercarea făcută la centru va da roade.

Fie, ca acest început să se facă într'un ceas bun, și Dumnezeu să îndrumeze pe căi fericite pe păstorii duhovnicești, în pragul anului 1925, ca, cu mulțumire să putem face la sfârșitul lui darea de seamă a activității desfășurate.

B.

INFORMAȚIUNI

Pelerinaj la locurile sfinte. — În cursul anului 1925 este proiectat a se aduna, la Ierusalim, un sobor ecumenic ortodox, la care urmează să ia parte întreaga Biserică Ortodoxă de răsărit, prin reprezentanți și delegați trimiși de fiecare Biserică națională.

Tot în cursul acestui an se împlinesc 16 veacuri dela data ținerii primului sinod ecumenic la Niceia (325). Acest jubileu se va sărbătorii în chip deosebit, și toate Bisericile ortodoxe fac pregătiri în vederea acestui eveniment. Dar, deosebit de serbătorirea ce se organizează în fiecare țară ortodoxă, sinodul proiectat la Ierusalim, are ca punct de program sărbătorirea evenimentului într'un chip cum nu s'a mai făcut până acum în ortodoxie.

În vederea acestora, cum și pentru faptul că până în prezent nu s'a organizat în Țara Românească nici un pelerinaj mare la sfintele locuri unde a trăit viața omenească Mântuitorul, I. P. S. Mitropolitul Primat Miron se gândește la organizarea unui mare pelerinaj, la care să ia parte câți mai mulți creștini din toată țara. Acesta va fi primul pelerinaj pios ce s'a organizat în mare până acum din Țara Românească.

În România se găsesc mulți creștini pioși cari s'au învrednicit să calce pe urmele bătătorite de sfântul picior al Domnului, dar aceștia au călătorit singuratec, sau în cete foarte mici. Pelerinajul ce urmează să se organizeze, va avea caracterul și proporțiile unui adevărat pelerinaj și la care vor fi chemați să ia parte creștini ortodoxi din toate clasele și din toate condițiile sociale.

Un comitet alcătuit din distinse personalități bisericești și laice, se va ocupa cu tot ce privește ducerea la bun sfârșit a acestei chestiuni. Până atunci P. Cucernicii Preoți sunt invitați să înceapă a populariza în parohiile respective ideea pelerinajului.

Deși până în prezent chestiunea încă nu este suficient studiată, totuș putem indica 2-3 idei principale călăuzitoare la organizarea acestui pelerinaj:

1. Pelerinajul se organizează independent de delegațiunea care va reprezenta Biserica noastră la sinodul ce se va aduna la Ierusalim;

2. Pelerinajul se va face chiar dacă sinodul din vre-o pricină oarecare, nu s'ar putea aduna anul acesta;

3. Cheltuielile de călătorie și găzduire vor fi suportate de fiecare pelerin și credem că se va ajunge dat fiind numărul mare de participanți ce se prevede, ca să poată fi suportate și de pungile cele mai modeste.

În numărul viitor sperăm să dăm lămuriri și îndrumări pentru organizarea pelerinajului.

* * *

CĂRȚI PRIMITE

1. **Insemnătatea învățăturii creștine în noua alcătuire a României întregite.** Pe înțelesul tuturor, de Un creștin. „Tiparul Românesc”. București, 1924, preț 2,50 lei.

* * *

2. **Preotul misionar** de pr. Constantin Popescu. București, 1924, Tip. Ministerului Cultelor. Preț 10 lei.

* * *

3. **Graiul Peșterii din Betleem** de Arhimandritul I. Scriban. București, 1925, Tip. Cărților Bisericești. Preț 2,50 lei.

4. **Calendarul Bisericesc ortodox pe anul 1925.** Editura Novei Reviste Bisericești. București.

* * *

Bibliografie

Carte de rugăciuni întocmită de I. P. S. Dr. MIRON CRISTEA. București 1922. Tip. Cărților Bisericești. Preț 15 Lei.

Pastorale și Cuvântări ale unui Episcop român din țară sub stăpânire străină. Tip. Cărților Bisericești, 1923. Preț 30 Lei.

Cuvântări, de I. P. S. Dr. Miron Cristea. Tip. Cartea Românească. 1923. Preț 60 Lei.

Se găsesc de vânzare la editurile respective și la administrația curierului nostru.

A apărut și se găsesc de vânzare în editura Institutului biblic următoarele lucrări:

1. **Lazăr Diacul**, de pr. Dr. Sebastian Stanca, 1923. Preț 5 Lei.

2. **Patimile Mântuitorului** de pr. Gr. Criveanu, 1923. Preț 5 Lei.

3. **Impotriva beției** de Dr. Miron Cristea Mitropolit Primat, 1923. Preț 5 Lei.

4. **Două întâmplări minunate** de pr. Gr. Pișculescu (G. Galaction), 1923. Preț 5 Lei.

5. **Durerea Vinerii celei mari și soarele Sfintelor Paști**, de Arhim. I. Scriban 1923. Preț 5 Lei.

6. **Calendar de perete pe anul 1925.** Preț 3 Lei.

DUMITRU POPESCU

Calea Șerban-Vodă, 23 — Telefon 62/04

Lângă Biserica Sf. Spiridon — Fondat în anul 1890

BUCUREȘTI

MARE MAGAZIN ȘI ATELIER ROMANESC

SPECIAL PENTRU HAINE PREOȚEȘTI ȘI ODĂJII BISERICEȘTI DE MĂTASE CU FIR ȘI FĂRĂ FIR

Se găsesc gata și de comandă, cu prețurile cele mai reduse și calitatea cea mai superioară.

M A R E L E M A G A Z I N

Posedă tot felul de obiecte bisericești, de argint și metal, bine aurite și lucrate în stil românesc.

Evanghelii legate în argint și alpaka, cizelate artistic, aurite și argintate.

Epitafe pictate în stil bisericesc pe pânză și mătase, în toate culorile.

Steaguri (prapore) bine pictate.

Icoane de argint marcat și metal, bine aurite și argintate, în diferite mărimi, de biserică și de casă.

Chivote în formă de bisericuță, cu turle, de alpaka, bine argintate și aurite, precum și de argint marcat.

Garnituri de Sfinte Vase complete: *potir, disc, steluță, copie și linguriță*, de argint și de alpaka, (metal) bine aurite și argintate în foc.

Cădelnițe de diferite mărimi, aurite, argintate și cizelate.

Candele de argint și de metal (alpaka) cu trei lumânări precum și fără lumânări, bine aurite și argintate, pentru Biserică și pentru casă.

Cruci pentru Sfânta Masă, de argint și alpaka, de toate mărimile, precum și cruci de botez, fără postament și cu postament.

Cununii de argint și de metal, aurite și argintate, diferite forme, cu pietre și fără pietre.

Cruci de Economii, Stavrofori, de argint, aurite, cu pietre și fără pietre, aduse special din străinătate cu lanțurile și cutiile lor speciale.

Sfesnice pentru Sfânta Masă, cu trei brațe și cu 7 brațe (7 lumânări) de metal, bine aurite și argintate.

Sfesnice mari Impărătești, de bronz și alamă, frumos lucrate și bine aurite, aduse din străinătate.

Policandre de alamă cu 12, 18 și 24 lumini, de alamă și bronz, lucrate în stil românesc cu câte o figură de înger între lumini.

Sfesnice de lemn, sculptate și bine aurite, pentru iconostase și la Icoana Maicii Domnului.

Icoane mari Impărătești, de argint și lemn, bine pictate.

Icoane (praznicare) de lemn, bine pictate.

Se primește orice comandă din nou, precum și reparație de orice obiecte bisericești sau lucrări totale.

Un costum de haine preoțești d'n stofe se execută în 24 ore, cu materialul magazinului, sau al cliențului, cu prețuri foarte reduse.

În magazin se mai găsesc *pălării model preoțesc*, gata, aduse special din străinătate. *Cuțioane preoțești* de toate culorile, *cordoane de mătase* pentru Consistoriu și Protoerei.

Toți Onor. Preoți cari au lucrat haine negre sau veșminte în atelierul meu dela 1915 și până azi, pot să-mi trimită o carte poștală cu anul în care a făcut hrine și eu după măsura aceea fac orice haină cu modificările cerute de Onor. Clienți, fără ca să vie pe cheltuială în București.

La terminarea comenzii, o expediez cu poșta pe adresa Onor. Client fără nici un rizic pentru Domnia-Sa.

Î N Ș T I I N Ț A R E

Rog notați bine că Magazinul și atelierul meu nu are nici o țovărășie sau asociație cu alte firme sau magazine din București sau din alte orașe din Țară.

Rog nu credeți erorce vă spun lucruri ce nu corespund adevărului în această privință.

Magazinul și atelierul sunt sub conducerea mea personală și sub firma:

